

BÆLTER, SVEN

The trognas lycksalighet uti delaktigheten med Christo, i anledning af Ps. 16: 5,6. tå, för thetta, probstinnan hög-ädla fru. Eva Hadelin, med anständig heder befordrades til sit hwilorum then 10. nov

(Merckell
1752

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

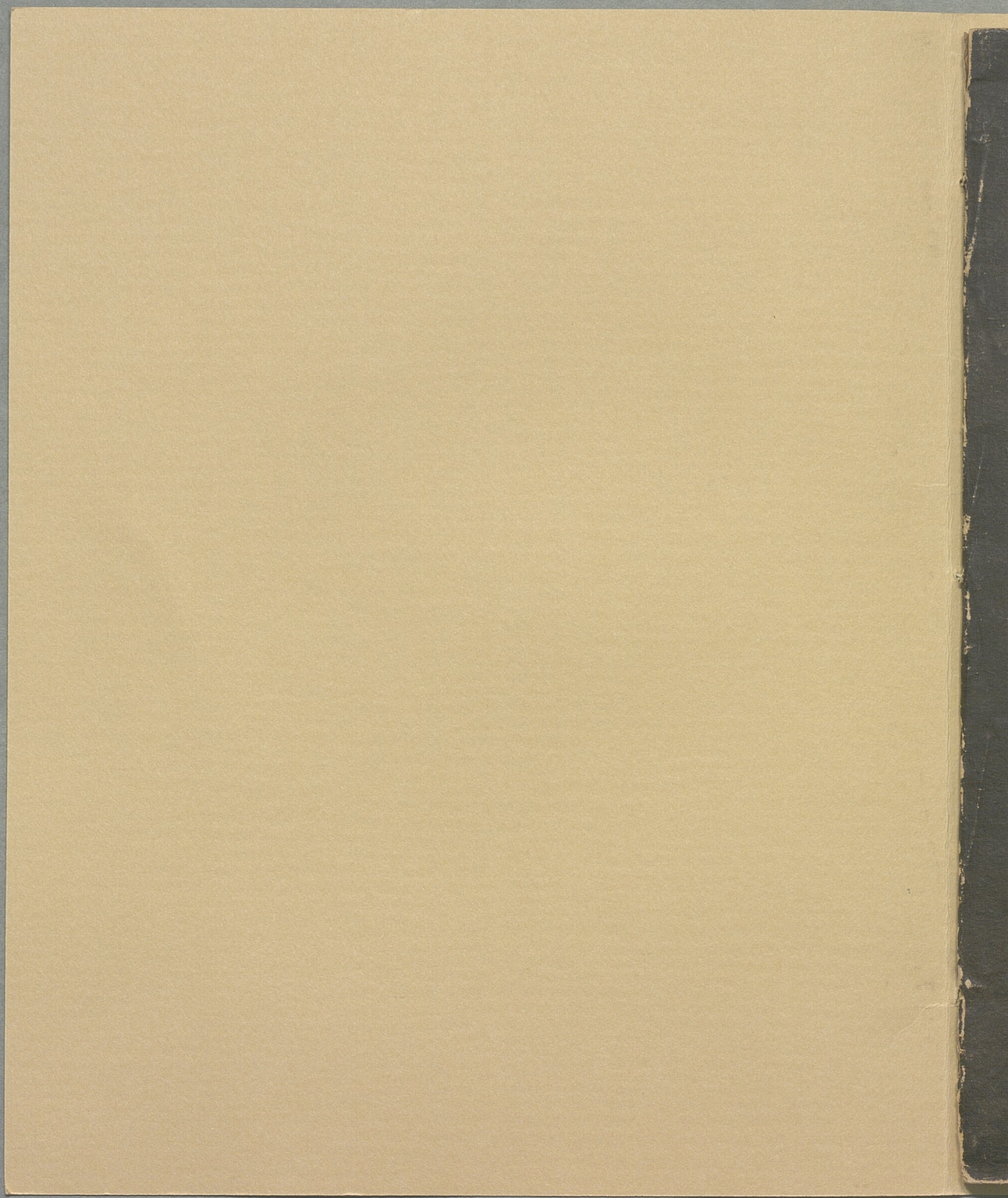
- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

HADELIN, E

St Paul
Likped
Date 1900
1700-1829

Likpred.
Före 1900.
1700-1829

I JESU Namn!

The Trognas Lycksalighet
uti Delaktigheten med G:rissto,

I anledning af Ps. 16: 5, 6.

Få, för detta,

Probstinnan Hög-Adla

M. EVA

HADELIN,

Med anständig heder befordrades til sit hwi-
lorum then 10. Nov. 1752,

Uti en

Christelig Sit-Predikan,

Görefåld

I Hiemsbygd Kyrkio

af

SVEN BÆLTER,

S. Th. Doct. och Dom-Probst i Wexiö.

WEXIÖ. Tryckt hos Kongl. Gymnasii Boktr. J. C. Merzell.

2 1597 1000

Dr. Georgii ...
in ...

2 ...

... ..

AV

Imprimatur,

OLOF OSANDER,

...

...

...

...

...

SVEN BALTER

...

...

I det Heliga och i alla ewighet högtlof-
wada Treenighetenes, Guds Faders, och
Sons, och Thens Helga Andas Namn, Amen.

Ar then h. Apostelen Paulus wille fö-
reställa the Corinthers högsta lycks-
lighet, the ther kallensens nåd lydige
warit, tiltalar han them med sådana
ord: I ären kallade til Hans
Sons Jesu Christi wårs HER-
ras delaktighet. Ju större gåfwan är, ju lyckliga-
re blifwer man af thes ägande. I Himmelen och på
jorden finnes ingen swårderligare och nyttigare skatt,
än Jesus Kristus; ty jämte thet Han är Guds en-
de Son, hafwer Han och utgifwit sig såsom Werl-
denes ende Frållare. Ifrån thenna gåfwan leda alla
wåra öfriga förmåner sit ursprung, och thes delak-
tighet medbringar then högsta sällhet, som i tid och i
ewig.

ewighet åskundas kan. Gud hafwer icke skonat sin egen Son, utan gifwit honom ut för oss alla; huru skulle han icke också gifwa oss all ting med honom?

Rom. 8:32 honom?

At wilja bekräfta the trognas lyckalighet i Jesu, wore at räkna dropparna i thet botnlösa hafwet och strålarna, som then lysande Solen ifrån sig kastar. The äro med Christo förenade, såsom inympas de grenar uti et Winträ, och såsom ledamöter uti en

Ioh. 15:5

Eph. 5:30

I. Cor. 6.

15.

kropp, instämmande med Paulo: Jag lefwer, dock icke nu jag, utan Kristus lefwer i mig; ty thet jag nu lefwer i flöttet, thet lefwer jag i Guds Söns tro, then mig älskat hafwer, och gifwit

Gal. 2:20

sig sielf ut för mig. Them tillräknas Jesu förtienst, och the anses in för Gud, lika som the sielfwe giordt och lidit, hwad Jesus, på thetas wagnar och för thetas skull, wärckstält. The åtnjuta all then salighet, som Jesus med sin heliga lefnad och bitra lidande förwärfwat; så at Guds nåd och gåfwa them rikliga wederskänna warder, genom Jesum Christum.

Rom. 5:15

Rom. 3:24

2. Pet. 1. 4

I. Cor. 2:

16

Rom. 8:9,

II. 14.

C. 8. 17.

The äga syndernas förlåtelse och Rättfärdighet utan förskyllan, af Guds nåd, genom then förlossning, som i Christo Jesu skedd är. The äro delaktige af Guds natur, hafwa Christi sinne och hans Andas boende och wärkande i sina Hiertan. Namn mer, the bära i sina bröst en fast försäkran, at the äro Christi med arfwingar til ewinnerligt lif.

Alla thesa salighets skatter inneslutas uti thesa twänne orden: Christi delaktighet. Aren I icke the-

therföre föränlatne, mine Åhörare, at intyga, thet ingen lyckfalgighet öfvergår then, som finnes uti gemenskapen med JESU? Eller ägen i icke nog, när Jesus är med eder förenad, när Hans rättfärdighet warer eder tillräknad, när alla edra synder äro afplånade, när i hafwen Guds omelig kraft at göra eder rena af all löffsens och andans besmittelse, fulbordande helgelsen i Guds räddhoga, och i under allt 2. Cor. 7:1. thetta kunnen fortsättia edor wandel på jorden med en förnöjande wisshet om Himmelen?

Hela thenna Lyckfalgigheten förkunnas och tillbudes öf igenom Guds kallande nåd. Wi ligge i mörker och ofkunnighet, och wete ej thet ringaste af JESU och Hans delaktighet. Men Gud kallar, och uppenbarar, hwad öfverwinnelig nåd, som står öf öpen i JESU, låtandes igenom Ewangelii ord förkunnia the obegrundeliga Christi rikedomar, loch i liuset frambara för hwar man, hurudana delaktighet är i then hemlighet, som här till dags i werldene hafwer fördold warit i Gudi. Eph. 3:8.

Genom falletsen bekomme wi ock kraft at emottaga thenna lyckfalgigheten. Wär förderfwade natur begär ingen annan lycka, än then, som förnöjer våra utwärtas sinnen. Wi bäre en fiendskap emot thet andeliga goda. Men Gud kallar igenom sit ord, och themedelst röder och leder öf til the wälgärningars delaktighet, som genom Christum äro förwärfwade. Säll then, som icke upsäteligen tillsluter sit hierta för then kallande nåden; utan, under bön och åkallan, annammar

mar och brukar then himmelska wärkan, som the första nåde. rörelserna med sig föra.

Tron på Christum är thet endaste medlet på vår sida, hwarigenom wi försättas uti Jesu delaktighet. Låte wi oss af then H. Andas kraft uti ordet föras så widt, at wi med hiertans ångslan se, huru våra synder skilja Gud och oss ifrån hwar andra, och wi thet jemte trösteliga framgå til Nådastolen, så är ingen twiswel, at wi ju få barmhertighet, och finne nåd, på then tid oss hielp behöfwas. Tron, then hjerreliga tillförsikten på Frälsaren och thet innerliga tillitandet til hans förtienst, är siätens andeliga hand, hwar med wi emottage Jesum, och oss tilägne alla Hans förwårswade wälgärningar; så at Han med hela sin tilfyllstgörelse blifwer vår egendom. Swilken som tror Sonenom, hau hafwer ewinnerligt Lif.

Ioh. 3: 36.

Men som thet icke är nog, at then största Lycksaligheten erhålles, om then icke tillika bibehålles; så fordras af oss ej allenast en lefwande Tro, utan och en beständig Tro. Wi ärom delagtige wordne af Christo, säger Paulus, om wi annars Trona, som wi begynt hafwe, fast behålle in till ändan. Thet går icke an at Tro till en tid, och så frestelsen påkommer, falla thet ifrån. Wår sällhets Blomma förfalluar, så snart wår Tros ljus utfloknar. Wi äre icke längre lycklige, än wi finnas i Trone ständaktige. En bepröfwad och beständig Tro krönes med beständig lycksalighet, i kraft af Jesu egit löfte: War trofast

Ebr. 3: 14.

Luc. 8: 13.

trofast in till döden, så skal jag gifwa tig lifsens Upp. B.
Krono. 2: 10.

Sådana tankar, Herrans älskelige, borde med rätta ouphörligen underhållas, såsom en helig Eld uppå vårt hiertas Altare; särdeles som ingen stund läret förbigå, at wi ej åstunde wara och blifwa Lycksalige. Men ty wår! the fåfångligheter, som lastas oss i wågen, utsläcka them som oftast, och intaga thet rum, hwilket skalle wara inwigdt för the wigtigaste öfwerlägningar. På thenna stunden wilje wi slita oss lösa ifrån the bojor, som fångsla oss wid Jorden. Wi wilje med fullt alfware efter fråga en Lycksalighet, som skal följa oss, ej allenast nu, medan wi räkne våra dagar och år i tiden, utan ock då, när wi wandre in i then ärelösa ewigheten.

Anledning lämnas oss af then, hwilken uppå then swarta bären för vår ögon ligger, nemligen then i dödligheten, Hög Adla Fru Probstinna, nu uti dödligheten ewigt lefwande **Eva Hadelin**, hwad wårderade Hon för sin största Lycksalighet, medan Hon lefde ibland oss, om icke Jesu delaktighet? Huru prisade Hon icke Guds nådes Kallelse, hwilken öpnade Henne Dören til Guds wålgärningars rika Skatt-kammare? Huru angelägen war Hon icke at följa then nåd, som klappade uppå Hennes hierta? Hwar om winlade Hon sig högre, än at med Trones förtröstan se uppå Guds Lamb, som borttager werldenes synd? Och hwad syfellsatte Henne som aldra Joh: 1: 29
måst,

mäst, om icke thet, at Hennes Tro måtte in til ån-
dan blifwa beständig? Hon want thesfdre then fall-
het, som erhålles uti Jesu belaktighet, genom en lef-
wande Tro, och sic til en bdrjan i tiden smaka then
salighet, som Hon nu i ewigheten niuter uti fulkom-
lighet.

Dyra fotspår, som förtlena at efterföljas. På
upbyggeligare sätt kunne wi icke begå thenna Jorda-
färd, än at wi framställa thet högsta Gode, och up-
muntre hwar andra til thes eftersträfwande. HERren
wålfigne wårt upsåt, för Jesu skull, i hwilkens
Namn wi bedje: Fader wår som ic.

The heliga Ord, som then saligen Dö-
da, redan för 26 Åhr sedan, sielf
utseet til sin Lit-Tert, läsas i Ro-
nung Dawids 16:de Psalm, 5. och 6. v.

Men Herren är mit Guds och min
Del: Tu uppehåller min Arfwedel.
Lotten är mig fallen i thet lustiga:
mig är en skön Arfwedel tilfallen.

Apostelen Petrus wisar noggsamt uti sin första
Ap. G. 2; Predikan på Pingst-dagen, at thenna Psalm bör ut-
22. 32. tydas om Christo, så wål i thes förnedring, som up-
höfse. När jämwäl Apostelen Paulus uti Synago-
gon

gon i Antiochien predikade om Jesu döds och uppståndelses kraft til syndernas förlåtelse, tog han för en afgjord sak, at thenna Psalm hade sit affseende på hela werldens Frälsare. Ther är förthen skull så långt ifrån, at Dawid uti war uplåsta Text skulle handla om sig och sit rike, at han fast håldre, drifwen af en Prophetisk anda, införer Messiam talande. Swart och et ord ther af är them trognom kosteligare än guld och mycket fint guld. Swad är tå under, at David kallar thenna Psalm sit guldene Klendium. Och ho inser icke or'aken, hwarföre war Saliga Döda funnit ther uti sådan sötna under sin lesnad, at hon förestifwit thesa wigtiga ordens förklaring efter sin dö? Kommer, H. Chrans A. Skellige, låter oss, genom Andans bistånd, öyna thenna guldgrufwan, och i anledning ther af föreställa:

C, 13: 34.
38.

Ps. 19: 11

The trognas största Lycksalighet uti delaktigheten med Christo.

Wi märke här wid:

1. Swad stor Lycksalighet the äga i tiden. och
2. Swad stor Lycksalighet the winna efter tiden.

Första Delen.

Wela bäre wi hos oss en medfödd åtrå, at erhålla Lycksaligheten, såsom war största winning; men wi utwåle icke alle ther til enahanda wägar. Månge föra sig så up, som skulle the med all sit arbete

ta uppå sin timeliga och ewiga olycka; Måsta delen af the dödeliga taga skalet för kärnan, och skuggan för kroppen, låtande sig bedåras af the flyktiga förnödligheter, som finnas uti the synliga och jordiska tingen. The äro i sanning så, som söka sin sällhet uti Jesu delaktighet, och för then orsaken är thotta ämnet så mycket nödigare at föreställas.

Jesu delaktighet, mine Åhörare, är en outöslig brunn, hwar ifrån lycksalighets strömmar flyta, så wäl nu, medan wi dele våra omkifteliga stunder emellan löje och tårar, lycka och olycka, som förnämligast så, när dagarna hafwa en ånda, och ingen tid mera blifwer. Låt oss aldrast med våra tankar förblifwa innom gränstorna, af thetta lifwet. Låt oss se, hwad lycksalighet the trogna redan nu ännuuta, så länge the äro gäster och främmande på jorden, och söka et annat Fädernes land.

Ebr. 11: 13

14:

1.) The trognas första Lycksalighet här i lifwet består uti et **Andeligt Gästabud**, så at the kunna säga med Frälsaren i vår Text: **HERren är mit gods och min del.** Efter Andans eget språk kunna orden så öfversättas: **HERren är min afskilda del och min bågare**; hwadan en sådan mening flyter, at then store Guden wore Frälsarens mat och driick och dageliga Gästabud. Thenna utlåtelsen förer våra tankar tillbaka til Gamla Testamentsens hus.

4 Mos. 18: hållning. Thet är bekant, huru HERren försäkrade

20. Öfwersta Presten Aaron, at han sielf skulle wara thes

thets lött och arfwegods. Ej mindre kunnoga äro the Gudomeliga stadgar, som tillade Presterna wisa delar af offren til näring och uppehälle.

3 Mos. 7:
31: 37.

Thetta war skuggan af thet, som tilkommande war; men kroppen sielf är i Christo. Han hafwer et oförgångeligt Presterskap, hwilken icke dageliga behöfde, såsom the andre Swerste Prester, först för sina egna synder offra, och sedan för folkens synder; ty han gjorde thet ena reso, så han sig sielf oftrade.

Col. 2:
17.

War nu Gud thet Lewitiska Presterskapets del, mycket mer siet Jesus, then sanskyllige Presten, erfara samma förmån uti långt högre mått, i anseende til sina bägge Naturer, och bägge stånd.

Ebr. 7:
24, 27.

Swad then Gudomeliga Naturen beträffar, så är han Guds härlighets sken och hans wäsendes rätta Beläte. Uti then Menniskliga Naturen bor all Gudomsens fullhet lekamliga. Under sin diupaste förnedring uphörde han icke wara i Guds skapelse och Guds jämlik, och förmedelst sin uphöggelse sitter Han på Majestätens högsta sidan i högdene.

Ebr. 1: 3.
Col. 2: 9.
Phil. 2: 6.
Ebr. 1: 3.

Mån icke förhensfull Frälsaren med all rätt kunde intyga, at HERREN wore hans Del? Han utlåter sig jämnväl med tydeliga ord: Jag är icke allena; ty Fadren är med mig. Uti en sådan nära delaktighet saknade han aldrig et önskeligt Gåstahud, et en gång under sit swäraste Lidande, så han frambar sit blodiga Offer. Han mättades med Himmelsk fullhet, och wedergwäcktes med Gudomelig styrka.

Joh. 16:
32.

Och i thet han efterkom sin Himmelska Faders råd och beslut, sant Han et så fullkomligt nöje, at Han

yttrar sig i denna bekännelsen: **Wta** wat är thet, at jag gibr hans wilja, som mig sandt hafwer, och fullbordar hans wärk.

Men hwad menen i om Jesu trogna bekännare och efterföljare? Wän the skola hungra och törsta? The äro et heligt Presterskap, til at offra andelig Offer, som Gudi äro taknämlig, genom Jesu Christum. Men wän the, efter werldenes tankar, lida nöd och äro lemnade tröstlösa, under thet the för Herranom frambära sin bedröfwade andas Offer, (Ps. 51: 19.) sin Tros Offer, (Phil. 2: 17.) sin Lydnas Offer, (1 Sam. 15: 22.) sina lemmars Offer, (Rom. 12: 1.) sin gismildhets Offer? (Phil. 4: 18. Ebr. 13: 16.) sit Böne-Offer (Ps. 141: 2.) och sit Lof-Offer? (Ps. 50: 23.) Nej, Herren hafwer gjort dem et fett Gåstabad, et Gåstabad af klart Win, af fetö, af mærg, af Win ther ingen drägg uti är. Hörer mig, säger han, och åter thet godt är, så skal eder siäl fet warda i wållust. Så snart the uti en upriktig bättrings ordning komma, genom Trona, i förening med Frälsaren; så the erfara sanningen af hans försäkran: **Sallige** äro the, som hungra och törsta efter rättfärdigheterna; ty the skola blifwa mättade.

6. Uti Rättfärdiggörelsen mättas the med Jesu försonings styrkande krafft, til försäkran om alla sina synders förlåtelse, och Guds Faderliga nåd. Trones längtan hinner då til omfamnande, och the nåde-hungriga siälur anamma Christi försonings Offer, hwaraf

hwaraf the tillfridsställas med then wisshet, som the, under trägna suckar och strida tårar, efterträngtat. The warba så druckne af Guds Hus rika häfwor, och hau skänker them med wallust såsom med enom ström. Ps. 36: 9.

Uti then dageliga Helgelsen warba the måtta- de dels med ny kraft til the wöblödaude lustars öfwer- winnande och alla goda gärningars williga utöfning, dels med en wedertwäckande hugswalelse i all bedröf- welse. West tu icke? hafwer tu icke hört? Her- ren then ewige Gud, som jordenes ändar skapat hafwer, Han gifwer them trötta kraft och them maktlösom starkhet nog. Es. 40: 28

Glädjen af thenna nåde: måltiden i Christi del: 29. afriighet stiger til sådan högd, at the trogne glöma bort hela werlden, och göra Davids ord til sina: HER- re, när jag hafwer tåg, så frågar jag efter Him- mel och jord intet. Om mig än kropp och Stål försmäcktade, så äst tu dock, Gud, alltid mins hjer- tans tröst och min del. O! at människors barn wi- se woro, och wille af erfarenhet lära then sanningen, at Guds rike är icke mat eller dryk; utan rättfär- dighet, och frid, och frögd i them Helga Ande. Ps. 73: 25/ 26. Rom. 14: 17.

2.) The trognas andra Lycksalighet här i lifwet nytrar sig ther uti, at the erkännas för Jesu Egen- DOM. Frälsaren nämner twänne resor i wår Text sin Arfwedel, med hwilket ord Skriften plågar utmärka en egendom, som man beshynerligen ästkar och förwa- rar. Men ho är then samma Jesu Arfwedel? Icke Himmelen, icke jorden; utan trogna Siälur. Thetta war

war en demotsägella och erkänd sak redan i the gamla
 Testamentet. Herrans Lott är Hans folk, säger
 5 Mos. 32: Moses, Jacob är fädret til hans Arf. Therom för-
 9. säkrade then himmelske Faderen sin Son: Eska af mig,
 så will jag gifwa tigg Hedningarna til Arfs, och
 Ps. 2: 8. werldenes ändar til egendom. Therom talade jäm-
 wäl Sonen med sin Fader: Jag hafwer uppenba-
 rat tit namn menniskstomen, som tu hafwer mig
 gifwit af werldene: The woro tine, och tu haf-
 Joh. 17: 6. wer gifwit mig them, och the hafwa hållit tin ord.
 Alla, som bo uppå jordenes krets, borde med rät-
 ta vara Jesu egendom. Låt oss se uppå the tu stora
 wårken, Skapelsen och Återlösnigen. Genom Jesu
 sum äro all ting gjord, och honom förutan är intet
 Joh. 1: 3. gjordt, thet gjordt är. Ingalunda frambragte han
 menniskior, at the skulle wara hans fiender, utan hans
 tienare. Andamålet af Skapelsen bestod theruti, at
 the måtte känna och lyda sin Skapare, och uti samma
 Guds kannedom och lydno finna sin Ercksaltghet.
 Men the öfvergåfwo Gud, then them gjordt haf-
 5 Mos. 32: 15. wer, sine hälsos klippa åltade the ringa, fallande säle-
 des nnder mörksens förstas wälde. Thet kostade Jesu blod
 Apg. 20: 28. för än Menniskio släktet kunde återlösas ifrån dref-
 28. wulens snaro, och erhålla then nåden at blifwa sin
 2 Tim. 2: 26. Återlösares egendom. Nu kan hela werlden instämma:
 Christus gaf sig sielt för oss, på thet han skulle
 Tit. 2: 14. förlofa oss ifrån all orättfärdighet, och rena oss ifig
 sieltiwom et folk til egendom. Wi äre icke wåre
 1 Cor. 6: 19. egne; wi äre dyrt köpte. Men Jesus kommer
 20. ofta til sit eget, och hans egne anamma honom icke.
 Joh. 1: 11.

te. Ohsom the med obotfärdighet och otro förskjuta ho-
nom, så stadna the qwar under syndenes och satans
träldom; ehuru the ther ifrån äro återlöste. Allena
the, som med Trona omfamna Frälsaren, uttagast Col. 1: 13.
frå mörksens wäldighet och försättas uti Guds al- 1 Cor. 7: 22.
skellige Sons rike. The warda Christi egne, 1 Pet. 2: 9.
the erkännas för thet egendoms folket, och räknas i:
bland them, som äro Sonenom gifna, at Han Joh. 17: 2,
skal gifwa them ewinnerligt lif.

Ljfsaliga Siälur! Ho kan beskriwa' edor säll-
het? Låt lösliga dgon anse eder såsom werldenes af-
skrap; i ägen dock them största äran; ty i ären Jesu Hagg. 2:
Arfwedel, och följakteligen i Guds famn såsom hans 24.
barn, på hans finger såsom hans signets ring, i Guds Mal. 3: 16.
Bof såsom en tänkeskrift, på Guds arm såsom et Hödg w. 8:
insegel, i Guds äga såsom en dgnasten, uti Herrans 6.
hand såsom en skön Krona. Werlden menar, at i ä Zach. 2: 8.
ren bortglömde och öfwergifne; Men si, Han bär edra El. 62 : 3.
namn uppå sin hierta, och hafwer inskriwit them i Lif-
sens Bof; ty i ären Jesu Arfwedel. Han innesluter
eder i sin kärlek, Han uplåter för eder Himmelens fön-
ster, utgiuter öfwer eder sin wälsignelse, låter sin nåd
wara hwar morgon ny, leder eder med sin nådes dgon,
regerar eder med sin mäktiga hand, afhörer edra sukning-
gar och utbreder öfwer eder sina wingar; ty i ären JE-
su Arfwedel. Dömer, om någon ting kan wåra högre
och lyckligare. När en siäl med brinnande barna förs
tröstan går fram in för Gud, och säger: Jag är tin, Ps. 119:
hielp mig; så blomstras hennes sällhet. Saligt är 94.
thet fole, hwilkes Gud Herren är, thet folk, som Ps. 33 :
Han til Arf utkorat hafwer. 3:) 12.

3.) Then tredje Lycksaligheten, som the Trogne uti Jesu Delaktighet här i lifwet äga, kallas en **Gudomelig Omwårdnad**. Thet är mer än hugneligt för blödiga, försagda och fruktande hertan, när Frälsaren taltar sin Himmelska Fader i vår Text: **Tu uppehåller min Arfwedel**. Här lägges them för ögonen Guds nådiga försorg och kraftiga hielp, som Han visar sinom barnom, at the icke måga falla utu nådenes skänd, utan all ting Eph. 6:13, wäl uträtta, och beständande blifwa. Guds måltiga uppehållande må förthenfull blifwa wårt söta hugswalande. Om allenast wi, å vår sida, öfwe oss i Guds ords betraktande, som oftast styrke vår Tro med then Helga Natwarden, äre brinnande i Bön och åkallan, och hafwe et wäl ande öga öfwer våra tankar och begär, ord och gierningar; så äge wi thet löfte; at then uti oss et godt wärk beovnt hafwer / han skal thet och fullborda in til Jephil. 1:6, **su Christi dag**.

Hwar är en så mächtig Gud, såsem tu, Ps. 77:14. **Gud, äst? Skulle tu icke therföre förmå bestydda din Arfwedel, styrka, stödja och stadsfästia dina trogna Barn? O Herre, Herre, si, tu hafwer gjordt Himmel och Jord genom dina stora kraft, och genom din uträkta Arm, och ingen ting är för dig omögelig; Skulle tu icke icke vara mächtig upbygga dina Dienare, och gifwa them Arfwedel ibland allom them, som Ap. 9:20: **helgade warda?****

Guds nådefulla uppehållande, at tu icke med glädje utropar: Herrans namn är et fast stott; then rättfärdige löper tjt, och warder beskärmad. Tig tyckes, at Christendomsens wärk jala tunga och swäre för tin widåvande swaghet; Men si, Herren uppehåller sin arfwedel, och Anden bielper våra skröplighet, så at tu röner fulbordan af Pauli ord: All ting förmår jag genom Christum, som mitg mäktigan gör. Tu fruktar, at tin swaga tro torde om intet blifwa, efter then är såsom en trosfad rö och en rykande wela; Men si, Herren uppehåller sin arfwedel, och han är trosfast, then tig styrka skal, och bewara för thet onda. Korsbördan trycker dig ned til jorden, och tu nödgas låna Jobs ord: Swad är min kraft, at jag skulle kunna hårda ut? Och hwad är min åndalyft, at min själ skulle wara toltig? Men si, Herren uppehåller sin arfwedel, och tistalar dig: Fruktu tjt intet, jag är med dig; wit icke af, ty jag är tin Gud: jag styrker dig, jag bielper dig och, jag håller dig wid makt genom mina rättfärdighets höggra hand.

Tu sättes in uti anfäkningens heta ugn; tu känner ingen nåd, ingen kraft, ingen tröst; tu finner intet annat, än swaghet och fölskräckelse; men si, Gud uppehåller sin arfwedel, och hugnar dig med sådan tilsägelse: Låt dig nåja åt mine nåd; ty min kraft är mäktig i the swaga. Satan anfaller dig nu med list, nu med wåld; werlden smickrar eller förföljer dig; tit egit lidit retar och frestar dig: Tu båswar och ropar:

1. Cor. 13: 10.

Rom. 8: 26

Phil. 4: 13

Matth. 12

20: 13

2. Thess. 3:

3.

Job. 6: 17.

Es. 41: 10

2. Cor. 12:

9.

2Chr. 20: 12. I mig är ingen smakt emot thenna stora hopen / som emot mig kommer. Men si, HERren uppehåller sin arfwedel. Så lyder Jesu egen försäkran: Ingen skal rycka min får utu mine hand. Min Fader / som mig them gifwit hafwer, är större än alle; och ingen kan rycka them utaf mins Faders hand. Låt fienderna försöka, hwad the kunna; I alt thetta öfwerwinne wi genom Honom, som Rom. 8 37 of älskat hafwer. Tu finnes stundom wankelmodig och swigtände, om icke tu af Himla-Kronan torde blifwa förlustig; Men si, Gud uppehåller sin Arfwedel. Med Guds makt bewaras tu genom Tro- a Pet. 1:5 na til salighet. Stelfwer fridsens Gud helgar dig öfwer alt, at hela tin anda, och själ, och kropp måtte vara behållen utan straff, i wärs Herras Jesu Christit tillkommelse. Hwad hindrar då, at tu ej må utbrista med Paulo: Jag är wiss, at han förmår förwara mit betrodda gods 2Tim. 1:12 in til then dagen? Går nu af alt thetta thet frögd- fulla slut, at then thet under thens Högstas beskärms sitter, och under thens Allsmåltigas skugga blifwer, han säger til HERren: mit hopp och Ps. 91:1,2 min borg, min Gud, then jag hoppas uppå.

4) The trognas lycksalighet uti Jesu delacktrighet ytrar sig här i lifwet för thet sterbe uti en fruktbarande Nåd. Lotten, säger Frälsaren, är mig fallen uti thet lustiga; eller något närmare: Wätesnören äro mig fallna på thet lustiga orter. Men hwilka äro the samma lustiga orter? Inge andre än trog-

trogne, som nyss kallades Hans arfwedel. Med snö-
ren afsmättes thet förläfwade landet och thes arfwe-
lotter; så at wiså snören tilfölla wiså slågter. Efter ^{Ioh. 14: 2.}
Guds ewiga råd och alwiså beslut hafwer the trog- ^{17: 5.}
nas församling blifwit utkorad til Jesu egendom, ^{5 Mos. 33}
ibland alla slågter på jordene. Och lika som Joseph ^{13. 17.}
befom på sin lott et wålsignadt och fruktbarande
land; så kan ock Trållarens arf jämföras med the
hårligaste landskaper, som med ymniga frukter fågna
sina ågare.

Åf naturen åre wi ej annorlunda ån en åkn och ^{El. 35: 1.}
ådemark, wederstyggelege af wåra oreña lustar och
therås frukter. Then aldrabåste ibland år
såsom törne, och then aldraredeligaste såsom ti-
siel. Men thet uti wiså Herren sin åndeliga kär- ^{Mich. 7: 4.}
lek, at åknen och ådemarken skal lustig warda, och
willmarken skal glådjas och blomstras såsom en
lilja. Igenom ordet och Sacramenterna söker Gud ^{El. 35: 12}
wå åka hos ås en åndelig fbråndring. Han sårer lå-
rare, som planta och watna, gifwande stels wår-
ten. Låta wi then lefwande tron upgå i wåra hier, ^{1 Cor. 3: 6 7}
så warda wi i Jesu implantade, och erhålle uti
föreningen med Honom en fruktbarande kraft. Del. ^{Ioh. 15: 4. 5}
åktigheten med Jesu lemnar eder, i trogne, först
en råtfårdig gånrande och sedan en heliggånrande nåd.
Then sednare följer nådwardigt uppå then förra.
Medan i åren fri wordne ifrå yndene, och word-
ne Guds ttenare, hafweu i edor frukt, at i he-
lige warden. Man kallar eder råtfårdighetenes ^{Rom. 6: 12}

Ef. 61: 3. trä, Herrans plantering til pris. I ären upfol-
 te med rättfärdighetenes frukt / hwilken genom
 Phil. 1: 11. Jesum Christum kommer. I wandren wärdell-
 ga HEDranom, til alt behag, och ären fruktsam-
 Col. 1: 10. me i alla goda gärningar. Och så warden i et lo-
 Mal. 3: 12. steligt Land, som förtienar en sådan beskrifning: Ther
 tillförene hafwer tort warit, ther skola dammar
 wara, och ther wattungst hafwer warit, ther skola
 rinnande källor wara: ther tillförene ormar legat
 hafwa, ther skal gräs, rö och säf stå. Och ther skal
 Ef. 35: 7,8 beta skal, så at ingen oren skal gå ther uppå.

5) **Then Himmelska Skönheten** betrackte
 wi såsom then sista lyckaligheten, som the trogne här i
 lifwet åtniuta uti Jesu delaktighet. Thet är rörande,
 när Trälsaren i slutet af wår text går så wida i
 sin kärlek, at han kallar the trogna sin Sköna
 arfwedel. Han anser them såsom en brudgumme
 Ef. 62: 5. sin täcka brud. Han tiltalar them: Tu äst med
 allone dagelig min kära, och ingen fläck är på
 Hdg. w. 4. 7. dig. Tänk icke, ä Skelige Christen, at Jesu arfwedels-
 folk hafwa sin Skönhet af sig sielfwa. Gud skaffar
 uti them, hwad honom täckeligt är, genom
 Ebr. 13: 21. Jesum Christum. Tänk ej eller, at naturens och
 Inckones fördelar tillkynda them sådan behagelighet.
 Nej, tu träffar här en Himmelsk präkt, bestående af
 Jesu förtienst och then Helga Andas gåfwor. Se,
 Ebr. 11: 6. huru the dageligen bära Trones smycke i sit hierta, ut-
 the

the framkomma uti Jesu rättfärdighets frud, som
 them igenom Trona tillagnas. Se, huru the förnyas
 til Jesu sköna beläte, ifrån then ena klarheten til
 then andra, klädande sig såsom Guds utkorade,
 Helgon och äffkelige, uti hiertans barmhertighet,
 wänlighet, ödmjukhet, saktmodighet, långmodig-
 het. I all sin wandel utöfwa the rättfärdighet, och wi
 wete, at hwar och en, som gör rättfärdigheten, han
 är Gudi tåck. The upoffra sig sinom Jesu til tjenst,
 och thet är oemotfägeligt, at then som tjenar Christo,
 han är Gudi tåck.

Gal. 3: 27.

2 Cor. 3: 18

Col. 3: 12.

Apog. 10:

35.

Rom. 14: 18

Låt wara, at synden låder wid them, och gör
 them tröga, at thetas bästa gärningar hafwa sina of-
 fullkomligheter, at swaghets förseelserna äro oräkneliga;
 The erkännas icke thes mindre för Jesu sköna arfwe-
 del. Behageligheten härrör icke af thetas egen wär-
 dighet, utan hel och hållen af Jesu förtienst. I del-
 aktigheten med Jesu öfwerhörljes och utplånas all the-
 ras obehagelighet med Jesu blod, och hela hans tåck-
 het warder them til erkänd; så at the warda tåcke gör-
 de uti honom, som farkommen är. Thetas uprifig-
 het och goda gierningar winna behag insdr Gud; In the
 hafwa sin uprinnelse ifrån gemenskapen med Christo.
 The widhåftande ofullkomligheterna tilräknas them icke,
 och swaghets felen föråttas, så wida the beständigt
 med Trona hålla sig til Frelstaren, och gidra sig rena
 uti honom, then feta öfna brunnen emot syn-
 der och öfwerträdelser. Winlägger eder, mine A-
 hörare, at i mågen framkomma in för GUD i then-
 na prydnaden.

Ebr. 12: 7.

Eph. 5:
25, 26, 27.

Eph. 1: 6.

Zach. 13:
1.

Senare

• II 22 II •
Genare Delen.

Thesa äro the lyckfalggheter, som i thenna döblig-
heten ibland the Trogna utdelas, i kraft af Je-
su delaktighet. Herre min GUD, när sådane ro-
sor wäga på thesa törne-bewurna stigar; hwad skal
man då icke wänta uti tit Paradis? När jorden
är så ymnig af sällhet; huru öfwerflödande blifwer
då icke tin Himmel? Tillåt, at wi ock gde några
wördsamma blickar in i then saliga ewigheten; på thet
wi måge blifwa öfwertygade om then Lyckfalgghet,
som efter thetta lifwet wäntar uppå tina tienare, och
så mycket mera upeldas, at nu, i gemenskap med wår
Frälsare, öfther til wärdeligen bereda.

Wi innefatte mycket uti få ord, när wi förestäl-
le then tilkommande Saligheten, dels såsom et Land,
dels såsom en Arfwedel. Wi hafwe then försäkran,
at the, som in til ändan äro i Trona beständige, er-
hålla, för Jesu skull, et lustigt Land och et skönt
Arf. Then nära delaktighet, som finnes emellan them
och Frälsaren, lemnar them dristighet, at taga orden
utur Jesu mun, och lämpa them på sig, sägandes:
Lotten är mig fallen i thet lustiga, mig är en
skön Arfwedel tilfallen.

1.) Efter thetta lifwet bekomma the Trog-
ne et lustigt Land, hwarest är glädte tilfyllt,
och et lustigt wäsende på Guds höggra hand e-
winnerliga. Se up til Himmelen, sade Her-
ren

ren til Abraham. Se up til Himmelen, tu trogna fäl, Mos. 15:
 at tu måtte bekomma någon försäl af thes bestaf- 5.
 fenhet.

Himmelen är et Härligt Land, som begeiper uti 2 Cor. 4: 17
 sig en ewig och öfwer alla måtto wigtig härlig-
 het. Thetta Landet beskrefwes efter menniskio-sätt,
 at ther finnas sköna Lust-gårdar, som alt jemt grönd- Upp. 6. 22
 skas, och bära ny frukt; Man får ther äta af lifsens
 Trä, som är i Guds Paradis; ther rinner en klar Elf C. 2: 7.
 med lefwande watern, klar som Cristall, som går ifrån
 Guds stol och Lambsens; ther behöfwer man icke Sol C. 22: 1.
 eller Måne, at the skola lysa ther uti, ty Guds här-
 lighet uplyser thet samma, och thes lius är Lambet, C. 21: 18.
 och Herren alswälbig Gud är Templet theruti. För- 22.
 nämsta och wäsenteliga stycket af the Himmelska Lan-
 dets härlighet består ther uti, at wi så se Gud så- 1 loh. 3: 2:
 som han är. På jorden uti Måde-riket se wi ho-
 nom allena i Trona, lika som i en spegel; men ther 1 Cor. 13:
 ansikte emot ansikte. Af thetta Guds åskådande 12.
 upgår hos åskådarena et så genomträngande nio;
 at the frögda sig med osägeliga och härliga glä- 1 Pet. 1: 8.
 dje. Och under glädien hembära the then Majestäte-
 liga Gudenom Lof och Tacksägelse för all then salig- Upp. 8. 7
 het, han them skänkt hafwer. 12.

Himmelen wörde wi jämsäl såsom et fridsamt
 Land. Then wet intet af list och bedrägeri, krig och
 örlig, mord och brand. Then är en ort full med ro
 och stillhet. Så wi tit anlände, skal Herren förlossa 2 Tim. 4:
 oss af all ond gjerning, så wäl ifrån then wi sielf- 18.
 we

we gjort, som then wi af andra måst i werlbene lida.
 Då slippe wi strida med en widåtdande och retande
 synd; ty thes frö är utur vår själ och kropp abeles
 utrånadt. Ther behöfwas inga wapn emot satan; ty
 han ligger på fångslad til ewig tid, och utom thes
 äro grånborna omkring thetta Landet så befästade,
 at thet rötande Lejonet icke kan tränga sig ther in. Ther
 frukte wi ej eller för en förörande och tryckande werld:
 Upp. 6. 21 ty ther skal intet inkomma som besmitteligt är,
 27. eller thet stuggelse gör och lögn. Et umgänge i
 Ebr. 12: 23. bland the fullkomliga rättfärdigas andar, ibland
 heliga och ostraffeliga själar, ibland them som tjena
 Upp. 6. 7: Gudt dag och natt uti hans Tempel, kan ju icke
 15. medföra något, som bär ringaste namn af widrighet;
 utan twärt om gifwer vår glädje en märkelig tillökning.
 Med et ord: Herrans försäkran går så uti fullbordan:
 Mitt folk skal bo uti frids husom, uti trygga bo-
 El. 22: 18. ningar, och i skön roslighet.

Uti Himmelen träffe wi ock et Lifsens Land. I
 thesa nedriga dälver, äre wi på ingen ort säkre för
 dödsens anfall. Wi wandre emellan Lif och Död,
 och ju längre wi fortsättie resan, ju närmare nalkas
 wi then stunden, så vår lefnads tråd afståres.
 Men så thetta förgångeliga ikläder sig oförgån-
 gelighetena, och thetta dödeliga ikläder sig odöd-
 lighetena; så warder thet ordet så skomnad, som
 skrifwit är: Döden är upswolgen uti segren.
 Thetta må vara oß en hiertstärkning i vår tåredal.
 Måste wi här taga många trötta ståt i the dödeli-
 gas land; sågnom oß med Dawids tros bekännelse:

Jag

Jag tror dock, at jag skal se **HERrens** goda, uti the lefwandes lande. Warde wi här inspärade af **Ps. 27: 13.** dödssens sänningabod, och omringade af wedervärdig- heter, som äro bitrare än sielfwa döden; tröstom, oß af then annalkande stunden, så wi ingå uti thet landet, hwars portar hafwa en sådan öfverskrift: **Jugend** skal sedan wara, icke eller gråt, icke eller rop, icke eller någon wärk warder mer; ty thet första är förgånget. **Upp. 3: 21: 4.**

Swad synes eder, mine ähörare, om thetta landet? Som thet är et så härligt land, et fridsamt land, och et lifsens land; så kunnen j ej annat än widgå, at thet med all rätt kallas thet lustiga landet. Jag trocker mig ock af edra anleten märka en sådan rörelse, at j hemligen tittalen edar Gud med **Mosis** ord: **Herre** låt mig gå och se thet goda landet på hinsidon **Jordan,** the goda berg och **Libanon.** **5 Mos: 3: 25.**

2.) **Efter** thetta lifwet tillfaller them trognom et **Skönt** Arf. Så kallas then ewiga saligheten på många ställen i then helga Skrift, och thet för högwigtiga orsaker. **Ap. G. 20: 32. Gal 3: 18. Eph. 1: 18. Col. 1: 12. 3: 24. Ebr. 9: 15. 1 Pet. 1: 4.**

Guds Ande wil themed wisa, at thes åtnjutande icke härdrer af våra egna förtienster, utan af Guds nåd. Et barns hörsamhet tillägger thet ingen förtienst til thes fädernes egendom; fast thes olydnad kan göra thet af then samma förlustig. Om än våra gärningar woro i högsta mätto fulkomliga, kunna the dock aldrig förtiena oß en belöning af ewig salighet. **Så litet**

litet som Skyldigheter böda kallas förtienster, så dierft
wore thet för et kreatur, at wisja gå til råtta med sin
Skapare. Långt mindre öpnas öf Himmelou genom
wåra närwarande goda wårk, hwilkas bristfälligheter
följa öf ned i grafwen. **Guds** gåftwa är thet ewi-
Rom. 6:23. ga lifwet, genom Christum **IESUM** wår **HE-**
ra. The heligaste hafwa ingen annan at tacka för thet-
ta arfwet, än Fadrenom, som them beqwa ma giordt
Col. 1:12. til at delaktige wara i the heligas arfwedel i
lluset; och Sonenom, som, igenom sin förtienst, för-
Rom. 5:10. wårswadt them thetta arf; och them **H. Andra**, hwil-
Eph 1:14. ken wår arfs-pant är, til wår förlofning.

I thet saligheten kallas et Arf, warde wi öfwen
påminste om theras beskaffenhet, som ther af blifwa
ägare. Arfskap är en påfölgd utaf Barnskap. Wil-
je wi erhålla thet himmelska arfwet, så är oumgänge-
ligt, at wi, nti en upriktig omwändelse til Frälsaren,
Eph. 1:5. och i hans försonings delaktighet, warda af Gudi up-
tagne til hans barn, och at til öf må kunna läm-
pas Pauls ord: I ären alle Guds barn genom
Gal. 3:26. Trona på Christum **IESUM**. Af wissheten om
wårt barnskap flyter försäkran om vårt arf; ty äre
wi barn så äre wt ock arfwingar, nemliga Guds
Rom, 8:17. arfwingar och Christi medarfwingar,

Förtäffeligheten af thet ewiga goda afmålas öf
jämwal uti thet ordet Arfwedel. Judarne kunde al-
drig nog wårdera sina arfwelotter, och thet för twän-
ne orsaker. Först bebodde the sina hemwist beständig,
och flyttade icke så lätteligen ifrån et ställe til annat;
hwa-

hwadan en dm kärlet för theas boningar implantade hos them ifrån modersmidlen. Sedan war them icke ofunnigt, at then jord the innehade, borde anses, såsom en föråring af then högsta Gudens til theas försfäder; i anledning hwar af the bårö för then samma en särdeles högakning. Historien om Naboths wingård sätter ihetta utom alt twiswelsmål. Konung Achab fattade behag för samma wingård, låfwandes Naboth en båtre igen, eller så wycket silfwer, som han wore wård. Anbudet synes icke vara obilligt. Men hwad swarade Naboth? Thet låte Herren wara långt ifrån mig, at jag skulle låta sig så minna faders arf. The kåraste förmåner och dyrbaraste egodelar kunde således icke på estertryckeligare sätt beskriwas, än då man nämde them en Arfweedel. Och som then ewiga sällheten är wår yppersta skatt, så förtienar then, framfve alla andra fördelar, at båra thetta namnet. Men låt oss litet närmare se uppå beskaffenheten af thet arf, som oss i Himmelen tilfaller.

1 Kon. 21:
1. 4.

Alla tungor måste inståmma, at thet är en Skön arfweedel.. Antingen wi betrakte thes fullkomlighet, eller thes förnöglighet, eller thes beståndighet; så lämna oss klara bewis i händerna til wårt yrande.

Then sällhet wi förwånte, är et Fullkomligt Arf, som pryder wår siäl och kropp med alla mögeliga fullkomligheter, the theer kunna falla uppå sådana Kreatur, som wi äre. Jordiska arfweделar meddela oss ingen wårkelig fullkomlighet. Mången

ärswer af sina fäder en tiggare staf, och äger renas
re siäl och hälsofammare kropp, än then, som inne-
hafwer sina förfäders slott och fästen. Och huru
ofta blifwa icke timeliga egodelar en snara, som
fångslar sina herrar uti nedriga lustar? Men thet
himmeiska Arfwet uppfyller vårt förstånd med ljus
och klarhet, vår wilja med idel helighet, vår kropp
med glants och odddelighet, och hela vårt wäsende
med Guds belåtes fullkomligaste återställande. Mine
käreste, wi äre nu Guds barn, och thet är icke
än uppenbart, hwad wi warda skole; Men thet
wete wi, när Christus warder uppenbar, så
wardom wi honom like.

1 Joh. 3: 2.

Saligheten som oss läfwiad är, bör äfwen wär-
das, såsam et Högstförnögdande Arf. Sällan är
förnögdsheten sammanknippad med våra jordiska
arfwedelar.

Pred. B.

5: 9.

Ju mer wi bekomme af thet lysande
stoftet, ju widare sträcke wi våra begär. Then som
älskar penningen, han warder aldrig mått af
penningar. En hemlig oro stormar ofta i then ri-
kas sinne, när en fattig man bor uti sin hydda med
inwärtets lugn. Men si, thet himmeiska Arfwet för-

Upp B. 7.

16.

nöger så tilsräckeligen the saliga siälarna, at HER-
ren sielf betyggar: The skola icke mer hungra eller
första. Och hwad skulle the wäl efterlängta? In-
tet godt kan uptränkas, som the icke til öfwerflöd

1 Cor. 1:

28.

niuta uti Gud, som blifwer alt i allom. Ge-
nom sit aldrabelgaste Ansikte, ofskuliga förening
och ljuswa delaktighet, uppfyller han omedelbarligen all
the

theras öfverflöd och begär. David, som war om
 thetta öfverflöd, kunde förhensful ej annat än ut-
 låta sig: Jag wil mått warda, när jag upwak- Ps. 17:
 nar efter titt beläte. 15.

Thet himmelska goda förtienar och at kallas et
 Ewigt och Beständigt Arf. Wi bekomme syn-
 liga arfwelotter, och när wi tänke nyttia them, kun-
 na the lätteligen förloras. Wi besittie them en liten
 tid/ och så måste wi skiljas ifrån them. Men si, thet
 himmelska arfwet är waraktigt. Wi behöfwe ej frukt-
 ta, at någon skal taga lifsens krono ifrån oss. Then
 tankan kan ej eller änosla oss, som skulle wi framde-
 les utstödas ifrån then sällbet, til hwilkens ätni-
 tande wi en gång blifwit försatte. Ewiga frögd skal
 wara öfwer wår hufwud, och sielfwa then ä- Ef. 37: 10,
 delösa ewigheten skal öka nöjet af wårt arf.

Petri penna bestyrker alt thetta, tå han kallar
 saligheten et oförgångeligt, obesmittadt och o-
 wanskeligigt arf, hwilket i himmelen them trognom 1Pet. 1: 4,
 förwarat är. Mån icke wåra hiertan lyftas ifrån
 jorden af frögd, tå wi afhöre en sådan beskrifning?
 Sielfwa Himmel! Tu äst et Oförgångeligt Arf; ty
 tina skatter äro beständiga, och the, som them niu-
 ta, oddeltje. Tu äst et Obesmittadt Arf; ty in-
 gen minsta synd, ingen förlig lusta, ingen såfång
 glädje, ingen möda, ingen sora kan tig fördunkla.
 Tu äst et Owanskeligigt eller Oförwisradt arf; ty
 tina blomster förkolna icke, tin fågring och beha-
 geligheter förminskas icke, utan stå ständigt ord-
 stan-

skande. Du förhållas oss ofwan efter, såsom et för-
 waradt Arf. Annu se wi icke tin härlighet, annu är
 tin prakt oss obekandt, Men wi äre icke thes min-
 dre wise ther om. **Eph. 1: 4.** Vår Gud hafwer oss utwalt
 i Christo, förr än werldenes grund lagder war.
 Han hafwer beredt tig til vår arfwedel, och för-
 warar tig under sin Gudomeliga wård. Himmelska
 arf! Förträffeliga egendom! Ju mer wi tig omtale,
 ju diupare nedfänkas wi uti helig förundran, som
 afbryter vårt tal. Wi stadne och innefatte alla
 våra tankar och ord uti the så orden: Tu äst en skön
 arfwedel.

Tillämpning.

W Allsignade i Herranom Christo Jesu! Thet-
 ta lustiga landet och sköna arfwedelen haf-
 wer then Saliga Siäl intagit, hvars sköps-
 liga hydda på then swarta kåren fullslagen ligger.
 Hon skådar nu i fullkomlighet, hwad wi allenast
 med matta färger kunne affbildra och med swaga tun-
 gor föreställa. Gälla ödda! Dit ansikte har warit
 mig obekant, men tin Christeliga lefnad, hwar med
 tu bewisat tin lefwande Tro, är mig nogsamnt kun-
 nig, Tin alswarsambhet hafwer icke kunnat tillåta,
 at några säfängeliga blomster skulle bestro tin mull.
 Men huru kunne wi med stillatigande förbigå tit
 tillbörliga loford? Wi prise ther med then Guds
 kraft, som warit i tig wärkande, och hämte tilli-
 ka en Christelig upmuntran, at skaffa med frukt-
 san och bafwan, at ock wi måge salige warda.

J, som haft något närmare förtroende med
 vår Saliga Christendoms Syster, i weten, at
 alla förmåner i werlden syntes henne för ringa e-
 mot Jesu delaktighet. Hon erindrade sig Pauli
 uttåelse: Jag räknar thet alt för skada, e-
 mot then öwerwinneliga mins Herras Chri-
 sti Jesu kundskap, för hwilkens skull jag alt
 hafwer för skada räknat, och håller thet för
 tråck, på thet jag må winna Christum;
 och warda funnen i Honom, icke hafwandes
 mina rättfärdighet, som kommer af lagen,
 utan then, som af Christi tro kommer; nem-
 lika then rättfärdighet, som af Gud kom-
 mer genom trona. Till at känna Honom,
 och Hans upståndelses kraft, och Hans pi-
 nos delaktighet. Phil. 3: 8. 11

Uti Jesu ägde Hon förthen skull et Him-
 melst Gåstabud, måttandes sig af Honom, thet Ioh. 6: 48.
 lefwande brödet, både til rättfärdighet och til hel-
 gelse. At räknas för Jesu Egendom och
 arfwedel hölt Hon för then största ära, och öf-
 wertygellen ther om war then tåreduk, som af-
 tårkade Hennes tårebegutna kinder. Guds trog-
 na Omwårdnad upfriskade Hennes matta siäl,
 och meddelade Henne en sådan styrka och hielp,
 at Hon i alla motgångs stormwäder kunde stå-
 ga: Jag sitter under thens skugga, som jag
 begärar. Hög. 11. 2

Guds nåd war icke fåfång uti Henne; 3.
 utan

utan en Fruktbärande Nåd. Herranom up-
 ofrade Hon sit hierta, wisandes så wäl i kyr-
 kan, som hemma i sit hus, så wäl i umgänge
 med andra, som uti enflighet i sin kammare,
 en ofskrymtad Gudacktyghet. Then jordiska wäl-
 signelse, som GUD Henne förlänt, kunde så
 litet förleda Hennes själ, at Hon war i stånd
 til at fråga med Job: **Hafwer jag jatt guld**

Job. 31: **äst mit hopp?** Jämchrifne funno hos Henne
 24. en broderlig kärlek. Hon gjorde wäl och wärd

1 Tim. 16: **rtf på goda giärningar.** The fattige wörda
 18. Hennes wälgärningar, the närmaste anförwanter

sörja Henne, såsom sin hulda Moder, och Werid
 Dom-kyrka prisar Hennes gifmilda händer. Wår
 saligen Döda kunde icke utan medlidande anse
 thet Templets ömfeliga utseende, som borte wa-
 ra en krona uti wårt Sticht. Hennes ögon wat-
 nades, så Hon måste afhöra, at Herrans Helge-
 dom, under en bekrängd fattigdom, icke kunde
 återwinna then prydnad, som af eld från Him-
 melen aldeles förtård war. Hon skyndade sig
 förthen skull at afföndra en ansenlig penninge-sum-
 mo til et behof, som Hon wiste wara Herranom
 tacknämligt, så Hon förmodeligen i hemlighet til-
 talade sin GUD: **Uf tig är thet alt kommet,**
 och af tine hand hafwer jag thet gifwit tlg.

1 Chr. 29:

14.

GUD läte wår Domkyrka blifwa et så bestän-
 digt sågnande wedernäle af thenna wälgärning,
 som jag är öfvertygad, at många tacksamma
 hjer-

hertan uti Werid Gjöfning wälsigna en så glad
gifsware's affta!

Men uti thesa och dylika Christeliga gärnina
gar fökte litwål Saliga Fru Probstinnan icke sin
Behagelighet in för Gud. Jesu förtienst, som
Hon med trone sig dageligen tillagnade, war then
bröllops klädnad, uti hwilken Hon oastäteligen
framgick in för Gud, aldeles försäkrad, at Hon tå,
för Jesu skull, war Gudi tåck. Therefore när död-
sens förebod framwisade för Hennes mogna om-
tanka et swepelakan, war thet så långt ifrån, at
Hon skulle försäras, at Hon fast mer med frimodig-
het urlåt sig, huru Jesus nu hade sina armar dy-
na, at emot taga sin Brud. Döden blef Hen-
nes winning, och then stunden, tå kropp och själ
ärfildes, wart för Henne then lyckligaste. Då för-
de Jesus Hennes själ in uti thet lustiga landet, och
skänkte Henne thet sköna arfwet, som i ewighet
blifwer Hennes orubbade egendom. Mig tycks jag
hörer Henne sielf uprepa sin likert in för Guds
thron uti the sälla boningar: Lotten är mig fallen
i thet lustiga, mig är en skön arfwedel tilfallen.

Matt. 22
11.

Stiller förthensfull edra suckar och tårar, I
sörjande Anhdrige. Betänker, at Eder Syster, E-
der Faster, Eder Moster, Eder Slägtinge och wän-
leswer nu et sådant lif, at Hon för alt, hwad i
werldene är, icke will komma tillbaka under wåra
tak. Hon är säker för the owäder, som skala wå-
ra trån, och grumla wåra källor. Thet lopp, som
E
för

för Eder återstår, har Hon fullbordat, och bekommit
 mit then krono, för hwilken J ännu måste kämpa.
 Hon hafwer giordt en salig omwäppling ifrån et swal-
 lande haf til en stilla hamn och trygg rolighet. Hon
 väntar Eder efter sig, och lika som för sista gån-
 gen tistalar Eder af thenna båren; **W**inlägger e-
 der nu, at J mågen infomma uti thenna rolig-
 heten.

Ebr. 4: 11.

Tiden skynbar, at wi måge lemna vår Säl-
 la Christendoms Syster the trenne skälar mull, som
 skola påminna oss om wanskligheten af Hennes och
 våra kroppar. Hämton i thet samma en och an-
 nan lärdom, til äminnelse af thenna jorde-färd. **W**i
 som ännu präke med vårt lefnads skiep emellan böb-
 jorna, och wandre, så länge **GUD** behagar, i then-
 na werldenes ökn, wi behöfwe wäl någon upmun-
 tran och förfriskning under resan.

Hörer alle J, som åstunden wara salige i lif-
 wet och ödden, i tiden och efter tiden, **w**inläg-
 get eder fram för all ting, at erhålla och bibe-
 hålla delaktigheten med Frälsaren Christo Jesu;
 ty i ingom androm är salighet, ej eller är nå-
 got annat namn under himmelen menniskiomens
 gifwit, i hwilko wi skole salige warda. **W**iljen
 J, såsom jag hoppas, efterkomma thenna högstän-
 diga förmaning; så låter Guds Ande, igenom sin
 lag, öfwerlyga eder omedart diupa syndaelende; på
 thet i med förfrosade hiertan mågen lasta eder ned
 för Guds fötter, och se, at i på intet annat sätt
 kunnen blifwa lycklige, än igenom Frälsarens, dyrt
 för-

Ap. G. 4:

12.

förvärfvade rättfärdighet. Bänder så edra tankar
 til Jesu kors, och anhåller om rening i från e-
 dra synder, i genom Hans blods renande kraft.

Driker utur thenna dygade försonings-brunnen, be-
 tiener eder af thenna Israels läkare, omfamner then-
 na Frälsarens tillfyllestgörelse, förnyjer dageligen e-
 der förtröstan på Honom, låter Honom som oftast
 tala med eder i sit ord, utgiuter edra hjertan in
 för Honom uti brinnande böner och juckningar, och
 begär edor Frälsares äminnelse uti then Heliga Nat-
 warden. Så ären I ej allenast komne til delat-
 tighet med Jesu, utan I warden jämwäl uti then
 samma så rotade och befastade, at I wägen fråga
 med Paulo: Ho kan skilja os ifrån Christ
 kärlek?

Rom. 8:35

Så uppkären I frukterna af thenna saliga
 gemenskapen. I warden måttade af thet fördol-
 da Manna; I warden ansedde för Jesu egendom;
 I warden förwifvade om en Gudomlig omwårdnad,
 I frambara Andans ymniga frukter, och I ägen
 then skönhet, som in för Gudi galler. Kunnen i
 begära större lyckalighet på jorden?

Upp. 3.2

17.

Men öfwer alt thetta erhållen i jämwäl en
 kraftig Andans försäkran, at thet tillkommande lu-
 stiga landet och sköna arfwet hörer eder til. I
 wandren på törnestigen med wisshet om Paradiiset.
 Utan någon min påminnelse, märken i så selfwe
 edra skyldigheter och tillalen eder med sådana up-
 muntringar: Wi höre wara Himmelskt sinnade;

Rom. 8:16

17.

Vi böre lefwa på jorden, såsom Himmelens arfwingar; Vi böre uti all vår umgångelse ådaga lägga, at wi här icke hafwe någon waraktig stad,
 Col. 3: 2. utan fare efter thet som ofwan till är.

Eder tröst blifwer obestrafwelig. Ingen be-
 dröfwelse är så stor, at j icke warder hugswa-
 lade, när j lyften edra tåre-fulla ögon up till thet
 lustiga landet och sköna arfwedelen. Måsten j här till
 bringa edra dagar uti et tork och torstigt land,
 Ps. 63: 2. thet intet watten uti är; J himmelen är eder be-
 redt et land, som flyter af mjölk och hannog. Haf-
 wa edre föräldrar, i stället för arf, lemnat eder en
 usel fattigdom; J himmelen är eder förwaradt et
 riket arf, som j, efter en liten tid, skolen få inta-
 ga. Ägen j här ingen hydda, hwar under j med
 nöje kunnen luta edra hufwuden; Uti thet lustiga
 landet och sköna arfwedelen hafwen j ena bygning af
 Gudi byggd, et hus, icke med händer gjordt, thet
 2. Cor. 5: 1. ewigt är i himmelen. Warder j här trykte på
 alla sidor, och edart goda måste blifwa et rof för
 orättrådiga och wåldsammas händer; Si, et arf fö-
 restår eder, som hela mörkessens rike ej skal förnä
 betaga eder. Warder eder bräckliga kropp dag i
 från dag förswagad, och dödsens bild uti alla thes
 ledamöter afmålad; tidsfter eder af thet lustiga lan-
 det och sköna arfwedelen, tje äfwen thema jordiska
 hyddan, ehuru hon fullslås, skal uptagen warda.
 Thet warder sådt förgängeligt, och skal upstå
 oförgängeligt. Thet warder sådt i snöplighet,
 o. h

och skal upstå i härlighet: Thet warder sådt i
 skräplighet, och skal upstå uti kraft. Thet war-
 der sådt et naturligt lekamen, och skal upstå et
 andeligt lekamen. En gång skola thesa mörka
 ögon skåda Gud, såsom Han är; thenna swäfwan-
 de tungan skal siunga en ny sång för stolen; thetta
 bleka ansiktet skal blifwa skinnande; thesa darrande
 händer skola bära segerpalmer, och these staplande
 fötter wandra i the lefwandes lande.

I. Cor. 15:
 42. 43. 44

Kom, Jesu, tu min Frälserman,

N:o 387.
 v. 2.

Kom för mig til thet lifwet,

Thet tu äst på GUDS höggra hand,

Thet tu mig bafwer gifwit.

Låt mig fullborda så mit lopp,

At stalen tages til dig opp,

Til the utwaldas stara!

AMEN.

● H 38 JE ●

PERSONALIA

En dygd, som af en lefwande tro hafwer sin uprin-
 nelle, förer sielf med sig et himmelskt wärde, och be-
 gårer icke utsmyckas med menniskiors fåfängeliga be-
 röm. Icke des mindre skulle man ädaga lägga så
 wäl en stor otacksamhet emot dygdens uphöfsmän i
 himmelen, som en ganska strafsward kallsinighet emot Hen-
 nes älskare på jorden, om en gudaktig wandel skulle alldeles
 uti förghätenhet begrafsas, i det wi med mull öfwertäcke dem,
 som under sin lefnad warit en estersyn af goda gärningar.

Den sälla döda, hwars jordafärd wi på denna dagen
 begå, i lifstiden Probstinnan Högåbla Fru, nu hos Gud
 erwinerligen saliga, Ewa Hadelin, hafwer så tillbragt sin
 lefnad i dödligheten, at hon förwärfwat sig hos alla rättsin-
 niga et otwunget loford för sin Gudsfruktan och fromhet.
 I anseende hwar til wi ej ungå kunde at fela, om icke de
 märkwärdigaste omständigheter af Hennes wälförda lefwernes
 lopp och sälla afgang ifrån werlden, korteligen förmålas
 skulle.

År 1695 den 1. September började Saliga Fru
 Probstinnan uti Jönköping at räkna sina dagar i jämmer-
 dalen. Fadren war Assesoren uti Kongelig Hof-Rätten
 versammaftådes Högåble Herr Johan Gunnarsson Hadelin,
 och Modren Fru Regina Hajock, hwilka, långt ifrån at med
 den Heliga Döpselsen låta komma an på tiden, skyndade strax
 med sin dotter, at, några timar efter den naturliga födel-
 sen, göra Henne delaktig af den andeliga, medelst den Heliga
 Döpselns bad.

Hens

Hennes spåda planta wårte sedan up, under sina kåra Förälbrars hulda wård, af hwilkas både eftersyn och ståndiga förmaningar Hon hade tilfälle at wågledd blifwa til en sann Gudsfruktan samt alla Christeliga dygder och Henne anständiga seder. En sådan upfostran ägde hos Henne det kraftiga intryck, at Hennes kåra förälbrar med särdeles glädje förnummo et qwickt förstånd och en menlös dygd ju märkeligare hos Henne framlysa, ju mer ären tilstogo.

Men Hon fick ej längre hugna sin Herr Gader, och nit-ta Hans hulda upsigt, än knapt 13. år, då den store Guden behagade år 1713. bedröfwa Henne med Hans dödeliga fränfalle. Efter en så stor affaknad blef Hennes Fru Moder Des enda jordiska tröst; ehuru Hon och lät sig öfwer-talas, at hos sin kåra Syster, Cammererarens i Swea Hof-stätt Herr Bolins Fru, Catharina Hadelin, stundom nå-
gon tid tilbringa, wånandes med hwar dag fåguesamma prof af Guds faderliga omwårdnad.

Men Förshnen, som särdeles wid äktenskap plägar wi-sa sina obegripeliga wågar, hade ännu för Henne besparadt det största wædermåle af sin öma försorg. En Man, hwilken re-dan war Bataillons Predikant wid Calmare Regemente, då Hon knapt hunnit til 9. års ålder: En Man, som wida skild ifrån Sveriges gränstör, nödgades erfara de många swårig-heter, et långwarigt wistande uti fält med sig förer: En Man, som måste insinna sig ibland de deltagande af Högst- Salig Konung Carl den Tolfstes mötande swårigheter uti de Tur-tiska länder, blef ifrån Bender sänd til sit fädernesland, at, någon tid efter hemkomsten, begrafwa sin förra Waka, och an-moda wår sälla Döda om et Christeligt Äktenkap. Herr
Petrus

Petrus Wetterman war på den tiden denne Sielbruds Christ-
 stelliga Församlings trogna Herde, och sedermera Probst öf-
 wer Wästra Härad. En så bepröfwad och hederlig Man
 kunde Hon icke neka sin kärlek, hwar efter detta Christeliga
 ätterskap år 1728. den 30. Junij, på Jära gård hart wid
 Jönkiöping, want sin lyckeliga fulbordan.

Större ömhet, kärlek och trohet lærer näppeligen nå-
 gen kunna framte, än den Hon emot denna sin kära Ma-
 ka, både i nöd och lust förklarade. Detta wiste Han på
 sin sida så erkänna, at Han, igenom Testamente, all sin e-
 gendom Henne tilågnade.

De fiorton år Hon uti så lust ätterskap fick öfwerlef-
 wa, tycktes wara Henne få dagar, hwarföre ock den tåre-
 fulla dagen, år 1743 den 26. Januarii, som försatte
 Henne uti et sorgeligt Enke - stånd förekam Henne så
 mycket bedröfweligare. Dock uptog Hon Himmelens stic-
 kelse med stort tolamod, wördandes den stora Gudens Fa-
 derliga nåd, som så lång tid lätit Henne niuta en huld
 Maka wid sin sida.

I det nådåret lopp til slut, begof sig Saliga Fru
 Enke-Probstinnan til sin gård Liungs Åia, at der tilbrin-
 ga sina öfriga dagar, på hwilken ort Hon jemwäl snart i
 9. år warit wistande, under Christelig öfning af Gudaf-
 tighet och alla handa goda gänningar. Der wisade Hon
 särdeles sin osbitrutna flit i Bönen och Guds ords betrak-
 tande. Der i synnerhet utstodde Hon ock sina wälgär-
 ningar.

Hon egde inga barn; men des Elågtingar och nöd-
 lidande

lidande woro de samme, som fingo erfara Hennes Moderliga hierta. Hennes Sysson, och enkannerligen en af Hennes Broders samt en ibland Hennes Syster-döttrar prisa med wördnad Hennes wälgärningar, så länge de lewa, och många fattige beklaga med sorgbundna bröst och tårefulla ögon sin stora förlust af Hennes fränsälle.

Ifrån många år tillbaka har Salig Fruen med hufwudwärl och andra tillståndande främper varit nog beswärad, dem Hon ansåg såsom förbehod af den annalkande döden, och såsom en kraftig upmuntran, at Christeligen bereda sig til den sista hädansfärden.

Hon begynte förden skull sin Nyårsdag År 1726. på det sätt, at Hon då upteknade den Text, som skulle förklaras wid Hennes begrafning, samt upskref de Psalmer, som wid samma tillfälle sjungas skulle. Af sina Christeliga döds tankar lät Hon sig likwäl icke hindras ifrån sitt hushålls tilbörliga skötsel / wisandes i så måtto med sitt exempel, at ingen försigtigare kan bruka werlden, än den, som ständigt förer sig til sinnes sin wandring ifrån werlden.

Sista Store Bönedagen innewarande år, angrep Hennes hufwudwärlen hästigare än tillförne och sukdomen ökades ju längre des mer. Hon förnam, at den stunden, som Hon länge förbidat, närmare och närmare nalkades. Hon winkade sig förden skull om ingen ting högre, än i Andans kraft sig bewäpnat, at med frimodighet kunna emottaga döden.

Med ständiga böner och suckningar hämtade Hon kraft ifrån himmelen. Under Guds ords läsande, upskyles Hennes själ med ymnig hugswalelse, och medelst den Heliga Natwardens anammande styrktes Hennes förtrostan på Trälsarens försoning.

Sedan lät Hon til sig kalla dem, af sina Unhöriga; som woro närmast för handen, då Hon gjorde en Christelig författning om den egendom, hwar med GUD Henne wälsignat; wid hwilket tilfälle Hon jämräl behagade ihogkomma den under förbättring stående torftiga Domkyrkan i Werid med en gårwa af 1000 daler Smt, läggandes dermedst å daga, at som Hon älskat HERRANS Hus under hela sin lefnad, så wille Hon ock i döden lemna af samma sin kärlek det käftigaste wedermåle.

När detta war wärkstälbt, hade Hon ej flera bekommer öfriga, som angingo jordiska förråningar, derföre wände Hon sig med alla sina tankar och begär ifrån werlden til Himmelen. Hennes siäl blef ihjelsatt med stundeliga suckningar och böner. Hon läste sielf GUDS ord, och när Hon ej widare förmodde, anmodade Hon de närwarande, at de skulle läsa för Henne.

Under sådana öfringar upgick hos Henne en innerlig wishet, at Himmelriket hörde Henne til. Då Hon tilfrågades, om Hon åstundade Skilias hädan, och om Hon ögde en hiertelig försäkran om GUDS nåd och syndernas förlåtelse för Christt skull; lemnade Hon med wänlig upsyn et sådant swar: Ja, jag tycker mig redan se min kära Brudgumme JESUM hålla sina armar öppna, at mig, såsom sin kära Brud, omfamna.

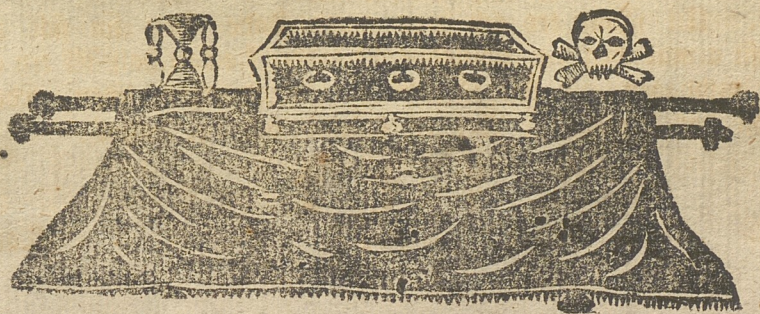
Uti sådan tro och hopp antwardade Hon sin siäl uti Jesu armar den 14. sidstledne October, klockan half til try efter middagen, och slöt således sin wandring i tiden, sedan Hon här lefwat 57. År, en månad och 14. dagar.

† † †

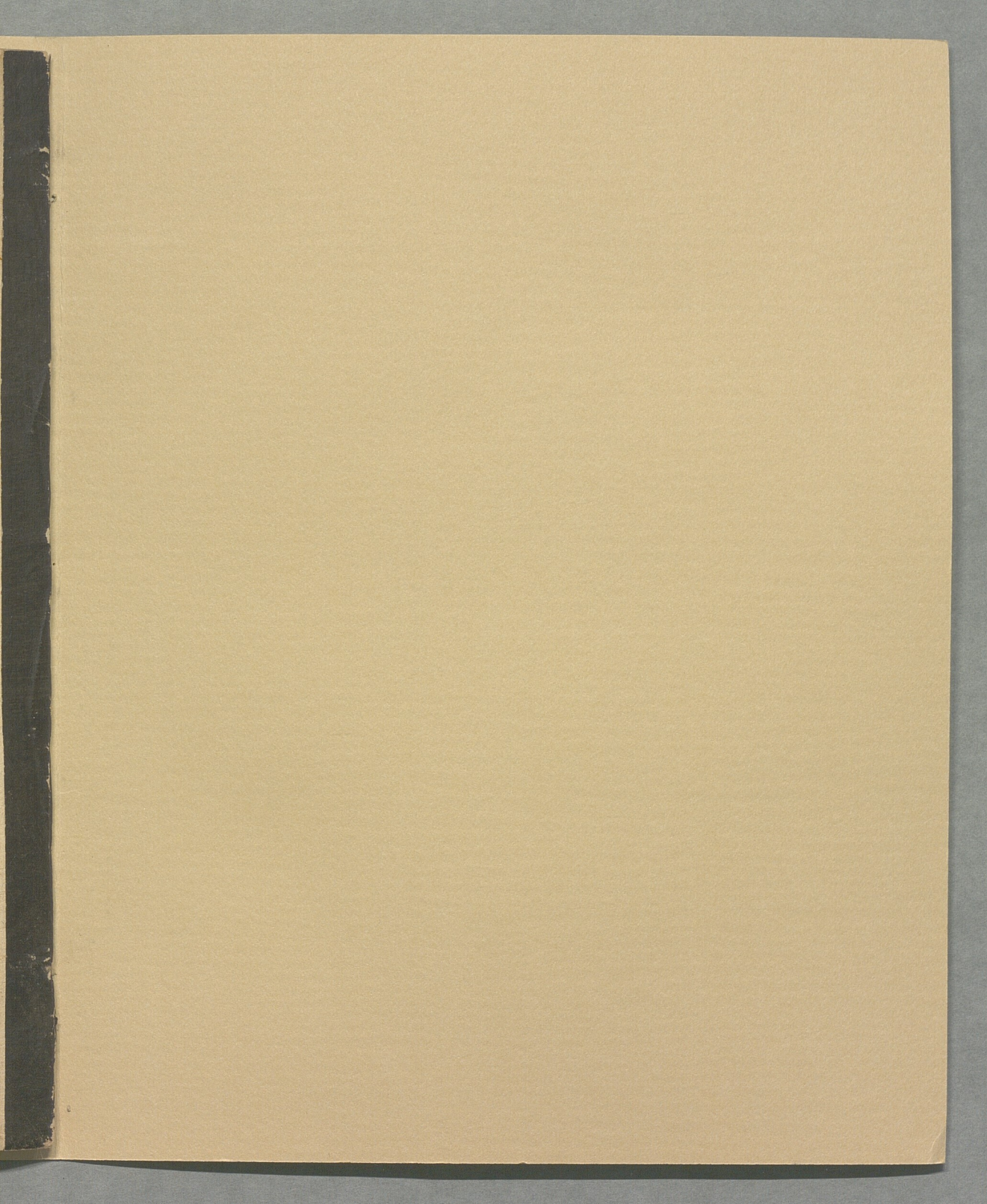
[Lack=

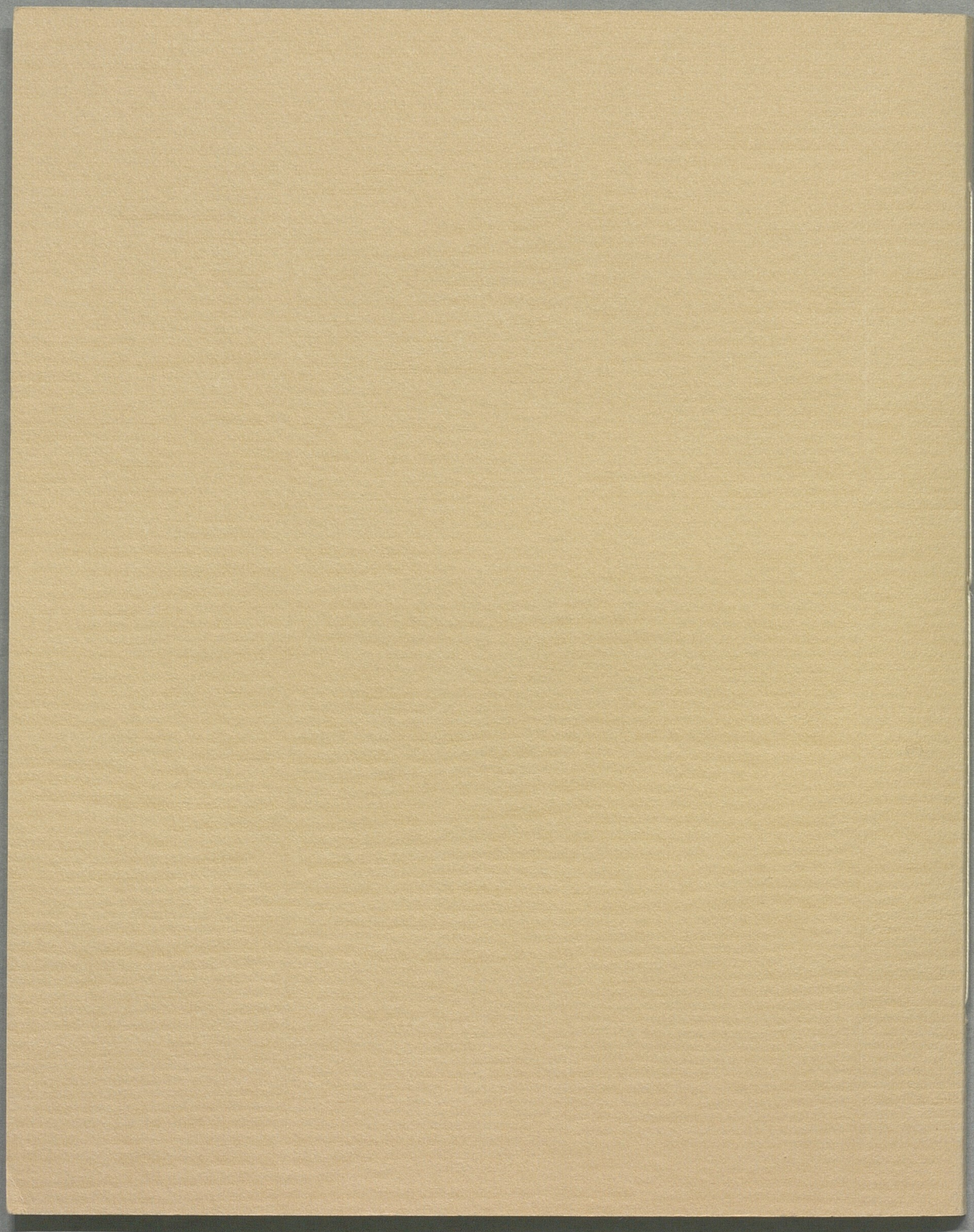
Tacksägelse:

SOS denna Christeliga och hederwår-
da Församling, som behagat bitwista Sa-
liga Fru Probstinnans Likpredikan och
Begrafnings-Act, aflägga Hennes Brö-
der och Systrar, samt de öfrige förjande
fära Anhörige sin hörsammaste, wänli-
ga och skyldiga tacksägelse. Som de för-
säkra om sin beständiga erkänsla och be-
redwilliga tjenst emot en slikt gunst och wän-
skap; så önska de ock, at den nådige Guden
alla sorgeliga tilfällen ifrån hwar och en
i långlige tider wärdigas afwända!

www.books2ebooks.eu